

TWEDE KAMER DER STATEN GENERAAL.

Zitting van Maandag, den 14. November.

De zitting wordt te half een ure geopend.

Zijne Exc. de minister van financiën is tegenwoordig, ter verdediging van het ontwerp van wet, waarvan de discussie aan de orde van den dag is.

Wordt ontvangen eene koninklijke boodschap, ten geleide van een ontwerp van wet, om in de financiële behoeften van onze Overzeesche bezittingen te voorzien. Te drukken en naar de afdeelingen te verzenden.

De president herinnert, dat aan de orde van den dag is de voortzetting van de discussie, in de zitting van den 7. dezer ontstaan, over het rapport der commissie tot de petitiën op het verzoekschrift van *Steffens*, te Hoorn, die met de zuster van zijne overleden vrouw wenscht te trouwen, en daarom dispensatie van het artikel des wetboeks verzoekt, waarbij het huwelijk tusschen schoonbroeder en schoonzuster wordt verboden. Na van de drie verschillende meeningen, in de gemelde zitting over dit onderwerp geuit, een overzicht gegeven te hebben, berigt de voorzitter, dat hij op het oogenblik eenen brief van den sollicitant *Boellaard*, te 's Gravenhage, ontvangt, waarbij deze eene procuratie van den heer *Steffens* inzendt, ten einde namens denzelfden dit verzoekschrift te ontkennen, hetwelk niet door den suppliant zelven, maar door den sollicitant *Hellings* is geteekend, die daaromtrent geenerlei volmacht van den suppliant had ontvangen. Na beide stukken te hebben doen lezen, stelt de president voor, om het verzoekschrift voor vervallen te houden, of hetzelfde met beide stukken aan de commissie tot de petitiën te verzenden.

De heer *de Gerlache* merkt aan, dat de kamer voor dergelijke onregeligheden, die tegen hare waardigheid strijden, zou behooren beveiligd te blijven en de commissie tot de petitiën daartoe zich zou behooren te verzekeren, dat de ontvangen wordende verzoekschriften echt zijn.De heer *Reiphins* oordeelt, dat de commissie zou behooren verzocht te worden, voortaan geene verzoekschriften aan te nemen, die niet door de belanghebbenden zelven zijn geteekend, zoo als zulks gebruikelijk was, toen hij tot de commissie behoorde.De heer *de Stassart* ondersteunt dit gevoelen.De heer *le Hon* oordeelt, dat het verzoekschrift voor vervallen moet gehouden worden: er is, zegt hij, geen verzoek bij de kamer meer ahangig; daar het verzoekschrift ontkend wordt, is er geen grond tot een nieuw rapport van de commissie.

De kamer vereenigt zich met dit gevoelen.

Aan de orde van den dag is de beraadslaging over het ontwerp van wet, wegens den omslag der hoofdsom van de verponding van 1826 over de onderscheidene provincien.

De heer *de Meulenaere* merkt aan, dat er sinds twintig jaren eene groote ongelijkheid in den omslag der verponding over de onderscheidene provincien des Rijks bestaat; hij verlangt eene tijdelijke nieuwe repartitie, welke zeer wel zou kunnen plaats hebben, in afwachting der voltooiing van het kadaster. De billijkheid eischt gebiedend een spoedig herstel. Hij kan derhalve zijne stem aan het ontwerp van wet niet geven.De heer *Fabry Longré* doet eene lange redevoering, aan het slot waarvan hij zegt: »dat, vermits hij alles hoopt van eenen monarch, die alles voor zijne onderdanen is, hij voor het ontwerp zal stemmen.»De heer *Goelens*, zijne in 1819 gemaakte aanmerkingen over hetzelfde onderwerp herhalende, betoogt de noodzakelijkheid van een spoedig herstel, van eene meer gelijkmatige, meer billijke verdeling, inzonderheid voor de beide Vlaanderen, welke te hoog aangeslagen zijn. Uit dien hoofde kan hij het ontwerp niet goedkeuren.De heer *de Stassart* pleit voor zijne provincie (Namen) en maakt eenige aanmerkingen; doch in vertrouwen op de zorg des konings, en in de hoop, dat, volgens de koninklijke boodschap, het volgende jaar eene gelijkmatige repartitie zal worden voorgedragen, zal hij voor het ontwerp van wet stemmen.De heer *van Genechten* pleit ook voor de belangen zijner provincie (Antwerpen), en zou eene voorloopige ontlasting verlangen, daar het kadaster-werk veel te langzaam gaat, om zoo spoedig een algemeen herstel voor alle provincien te kunnen hopen. Mede vertrouwend, dat in het aanstaande jaar de zaak billijker zal geregeld worden, zal hij het ontwerp aannemen.De heer *Fokkema* spreekt op zijne beurt voor de provincie Vriesland, welke hem tot lid der kamer benoemd heeft. Hij dringt aan op eene ontlasting voor die provincie, als mede voor het arrondissement Breda; beide zijn, ten gevolge van misvattingen, te hoog belast. Men kan, volgens den spreker, hier zeer wel verminderen, zonder daarom de verponding van andere provincien, waar de aanslag beter is, te verhoogen. De billijkheid eischt herstel, en daarom zou hij Z. M. willen ver-

zoekt hebben, het ontwerp van wet in nadere overweging te nemen.

De heer *Reiphins* merkt aan, dat men reeds in 1815 de ongelijkmatige repartitie der verponding en de noodzakelijkheid van herstel erkend heeft. Sinds heeft men telken jare dezelfde klagen herhaald en hetzelfde verlangen betuigd. Doch men is er niet verder mede gekomen. Hij ondersteunt het advies van de heeren *de Meulenaere* en *Goelens*, en zal tegen het ontwerp stemmen, ten zij de minister voldoende ophelderingen mogt geven. Hij ziet niet, waarom men geen aanvankelijk herstel zou kunnen aanbrengeu.De heer *Hora Siccama* spreekt over den kommerlijken toestand van den landbouw, en merkt aan, dat de voorleden jaar gemaakte wet ter onbeuring van denzelfden, het oogmerk, dat men zich daarbij voorstelde, niet bereikt heeft, vermits de prijs van het graan weinig hooger is geworden, en het inlandsche graan schier geene koopers op de Amsterdamsche markt gevonden heeft. Aan het onderhavige ontwerp van wet komende, bespeurt hij eene vermeerdering van de hoofdsom der verponding, in plaats van eene gehoopte vermindering derzelve. Dan, vermits voor 1827 een beter ontwerp beloofd wordt, zal hij voor de wet stemmen.De heer *Barthelemy* doet opmerken, dat het kadaster in 't aanstaande jaar niet zal voltooid zijn; hij vertrouwt nochtans op de zorg des konings, ten einde eene meer gelijkmatige repartitie te verkrijgen. Doelende op eene uitdrukking, van eenen vorigen spreker, zegt hij voorts: »wij vertegenwoordigen niet de provincien, maar de natie.»De heer *van Boelens* ondersteunt het gevoelen van den heer *Fokkema*, ten aanzien van den te hoogen aanslag van Vriesland; maar in de hoop van eenen beteren omslag voor 1827, zal hij zijne stem aan het ontwerp geven.

Zijne Exc. de minister van financiën (in het Hollandsch) verdedigt het ontwerp tegen de gemaakte bedenkingen, geeft inlichtingen, ten betooge, dat de ministeriele antwoorden niet strijdig zijn geweest met de koninklijke boodschap, en doet de nuttigheid van het kadaster-werk gevoelen.

De heer *Reiphins* zegt, dat hij, na de ontvangene inlichtingen, voor het ontwerp zal stemmen.Niemand meer het woord vragende, wordt tot de hoofdelijke stemming overgegaan. Er zijn 64 leden tegenwoordig; 61 verklaren zich voor de wet. 3 tegen dezelve, namelijk de heeren *de Meulenaere*, *Fokkema* en *Goelens*. De wet dus aangenomen zijnde, zal naar de Eerste Kamer verzonden worden.De commissie tot de petitiën doet, bij monde van den heer *Boddaert*, rapport op het verzoekschrift der molenaars van Winschoten (provincie Groningen), om in de admodiatie van het gemaal opgenomen te worden. — Nederleggen ter griffie.De heer *de Meulenaere* brengt rapport uit op het adres van den heer *Frère*, te Brussel, die eene Latijnsche vertaling bij de beide teksten van het wetboek verlangt. De commissie merkt aan, dat de adressant zich vergist, meenende, dat beide teksten niet everzeer officieel zouden zijn, en er derhalve geen grond tot eene Latijnsche vertaling bestaat. Ingevolge advies der commissie, wordt het adres ter zijde gelegd.Aan de kamer is hulde gedaan van de navolgende boekwerken: *Grondbeenselen der Staatshuishoudkunde*, door den hoogleeraar *W. H. Tijdeman* (*); *van Schel's Heldinnenbrieven*, uitgegeven door Mr. *W. Isidordijk*; *la Nation Hollandaise, poëme de Helmers*, traduit par *Clavreau*. Hierop is gevallen het gewoon besluit, van plaatsing in de bibliotheek der kamer, met vermelding daarvan in de notulen.

De zitting wordt opgelieven en geadjourneerd tot eenen onbepaalden tijd.

FRANKFORT, den 14. November.

De jongste tijdingen uit Presburg melden, dat Z. M. de keizer van Oostenrijk thans volkomen hersteld is.

— Volgens berichten uit Triest, van den 4. dezer, had aldaar een schip de tijllog aangebragt, dat de Turksch-Egyptische vloot den 19. October in de wateren van Candia was, en de Grieksche vloot bij het eiland Santorin. Men verwachtte, dat er binnen kort een gevecht zou plaats hebben.

Een brief uit Triest, van den 2. dezer, meldt het volgende: »Volgens tijdingen uit Missolonghi, van den 5. October, stonden de Turken toen nog voor deze vesting; dan, voegen de (Grieksche) berichten er bij, alle bevestigingen, door welke zij huanen terugtoeg nemen moeten, waren door Goeken bezet, zoodat zij, bij het optieffen der belegering, zich met geweld eenen weg zouden moeten banen. *Ibrahim-pacha* schijnt nog steeds versterkingen uit Alexandria af te wachten.De Grieken te Konstantinopel vleijen zich, dat de Noord-Amerikanen de Grieksche zaak bevorderen, en hulp verleenen zullen. Zij vestigen hante hoop voornamelijk op de omstandigheid, dat de commodore *Rogers* in den Archipel vertoeft, nadat hij van de Porte een weigerend antwoord op zijne voorstellen, betrekkelijk de scheepvaart in de Zwarte zee, ontvangen heeft.

— Vele Roomsche-Katholieke geestelijken, in de Pruisische Rijnlanden, hebben, langs eenen verboden weg, met den Pausselijken Stoel of met deszelfs gezanten briefwisseling gehouden, en daardoor reden van klagen bij het ministerie van geestelijke zaken gegeven. De aarts-bischoep van Keulen heeft deswege eene circulaire of herderlijken brief aan die geestelijken gezonden, waarin hij zegt: »Ik zal mij thans tot Z. M. den koning om vergiffenis voor uwe begaue overtredingen wenden; in het vervolg zal Z. M. de halstarrige ongehoorzamen zonder versochooning straffen.»

(*) Deze titel is niet juist; het aangeboden boek is geen werk van den Leijdschen hoogleeraar *Tijdeman*, maar van mevrouw *Barcet*; het is uit het Engelsch vertaald — door den heer *Tijdeman*? Neen, door een ander; de heer *Tijdeman* heeft slechts de vertaling nagezien, hij heeft derhalve wel het minste aan dit boek gearbeid en echter komt zijn naam alleen op den titel voor. Waarom weten wij niet, maar wij hebben gemeend hier deze aanmerking te moeten maken, om dat de titel aanleiding kan geven tot verkeerde opvattingen. *Aanmerking van de redactie.*

UTRECHT, den 15. November.

Heden had alhier eene hoogstbelangrijke plegtigheid plaats in de kerk van den Hoek, waar de hoogw. heer Joh. Bon, bisschop van Haarlem, op eene plegtstatige wijze tot aarts-bisschop van Utrecht inwijdde den hoogw. heer Johannes van Santen, als zoodanig benoemd, door het aarts-bisschoppelijk kapittel van Utrecht, en met de hooge goedkeuring van Z. M. den koning vereerd. De plegtigheid werd, behalve door eene zeer talrijke vergadering, niet weinig verhoogd door de tegenwoordigheid van den heer gouverneur dezer provincie en eene commissie van heeren burgemeester en wethouders, enz; en, na eene doelmattige redevoering, bestoten met het *Salvum Fas Regem*, het gewone kerkelijk gebed voor Z. M. den koning.

ARNHEM, den 16. November.

Naar men vermoent, zoude bij het ontwerp van wet, in de zitting der tweede kamer van 14 November aangeboden, eene som van 20 miljoen galden, om te voorzien in de geldelijke behoeften van 's Rijks overzoesche bezittingen, gevraagd worden. — Wij zullen dit ontwerp in een eerstvolgend Nummer mededeelen.

Volgens de laatste berichten uit Madrid, van den 1. dezer, is er waarschijnlijkheid, dat de gewezen minister-biechtvader van Zijne Keit. Majest. don Victor Saenz, tot president van den Raad van Castille zal benoemd worden.

Men vermoent, dat het alhier gevestigde Natuurkundig Gezelschap, onder den zinspreuk *Prodesse conamur*, in deszelfs laatste vergadering besloten heeft, eene som van f 100 over te maken aan de Centrale Commissie, ter bijeenbrenging van een fonds, tot ondersteuning der Grieken.

AMSTERDAM, den 18. November.

De vleeschmarkt is alhier geopend geworden, dank zij der zorgen van ons stedelijk bestuur, en in weerwil van eenigzins opzettelijk misverstand van sommigen en het kabalieren van ettelijke vleeschbouwers. Zonder hier alles op een Grieksch voet te willen hebben, vinden wij niet zoo gemakkelijk noch ook natuurlijker, dan openbare markten, waar men alles kan koop en (redelijke wezens uitgezonderd); het geeft op den duur meer vertier, het zet alles meer levendigheid bij, en belet aan sommige verkoopers de koopers al te lomp te ontvangen.

De vleeschmarkt is dan geopend, met bij uitstek goed rundvleesch, 20 centen het pond; de bediening is zindelijk, ordelijk, vriendelijk; met een woord, is het onderscheid zeer groot tusschen de verkoopers op de markt en de meeste verkoopers aan huis. Ook kon het wel niet minder wezen; want lieden met de beste educatie niet uitgerust, en welke zich verbeelden, dat men hen niet kan missen; lieden, die misschien de affronten hebben te wreken, hun aangedaan, toen zij als vreemdeling in de Nederlanden kwamen, kunnen niet dan trotsch wezen, en de vrouw van den ambachtsman, die een half pond vleesch komt vragen, met den nek aanzien. Bij de vleeschmarkt heeft dit geen plaats; veel of weinig, men wordt wel onthast. Wij hebben redenen te geloven, dat, wanneer alles is geregeld, d. i. wanneer eene tweede vleeschmarkt, zoo als beloofd is, is geopend, het nog beter daarmede zal toegaan.

Men wil, dat ettelijke vleeschbouwers voornemens zijn, door zekeren rechtspleger (die zich vermoedelijk niet schor pleit), een verzoeg of memorie te laten opstellen, vooral op het patentwezen (!!!) gebaseerd tegen de vleeschmarkten. Wij dachten in onze eenvoudigheid, dat het patentwezen daar juist favorabel voor was. Men voegt er bij, dat zij, zoo het stedelijk bestuur hunne wenschen niet bekroont, het daarbij niet zullen laten zitten. Papier is geduldig, en de pennekoopers moeten ook leven. Wij hopen maar, dat zij de markt niet in brand zullen steken.

Mengelwerk.

EENIGE AANMERKINGEN VAN DEN GENERAAL MAJOOR J. VAN DEN BOSCH, OP HET STUK OVER DE ETABLISSEMENTEN VAN VEENHUIZEN,

Geplaatst in de *Arnhemse Courant* van den 22. October 11.

(Vervolg en Slot van No. 136.)

Dat de onverdienen der kinderen nog niet veel bedragen, is niet te verwonderen, indien men nagaat, in welken toestand de kinderen te Veenhuizen zijn aangekomen, en dat, onder alle de uit Amsterdam gezondene, slechts een gering aantal deel nemen kan aan den veldarbeid. Dat zesh echter, met der tijd, voor de kinderen het vooruitzicht opdoet op een niet onaanzienlijk uitzet, kan daaruit blijken, dat aan een aantal van 114 bedelaars, welke gemiddeld 1½ jaar te Ommerschans geweest en in dit jaar ontslagen zijn, te zamen ongeveer f 4000 aan oververdienen zijn uitbetaald.

Eenige dezer kinderen hebben, in ruim een jaar tijds, van f 12 tot f 56 per hoofd in de Spaarbank opgelegd, en zeker zal dit ook bij anderen het geval worden, zoodra zij meer ontwikkeld zullen zijn, en nog eenigen tijd van de Drentsche lucht zullen hebben geprofitteerd.

De vrees van den steller, dat de kinderen te Veenhuizen van alles iets, maar niets grondigs zullen leeren, is slechts vrees en geene daadzaak, die derhalve geene wederlegging verdient; want ieder, die voortnemens is eene inrigting in een ongunsting daglicht te stellen, kan zoo vele schrikbeelden scheppen, als hij slechts verkiest, en beproeven in hoeverre hij daarmede ook zijne landgenooten kan verschrikken.

Ook onder die schrikbeelden rangschik ik het gevoelen, dat de zalen, die als te laag worden opgegeven, in den winter niet luchtig zouden zijn. In het heete van den zomer waren zij het volgens zijne getuigenis.

De zalen zijn 12 voet hoog, bovendien van ventilators zoodanig voorzien, dat de lucht ieder oogenblik kan worden ververscht. Zoo de beoordelaar in den winter Veenhuizen gaat zien, en dan de zalen niet frisch gevonden zal hebben, zullen wij zijne aanmerking gewigt toekennen.

Wat overigens het gevoelen betreft, dat deze kinderen wel goede veldarbeiders kunnen worden, maar dat aan deze geen gebrek is; hierop moeten wij aanmerken, dat er jaarlijks 42,000, zegge twee en veertig duizend, vreemdelingen onzen veld- en veenarbeid komen verrigten.

Het kanaal van Noord-Holland en onze dijken zijn wederom grootendeels door vreemdelingen bewerkt, terwijl in Amsterdam meer dan 50,000 menschen uit de armenkassen bedeed worden, wier verzwakte ligchaam en ziel hun niet toelaat, deel te nemen aan eenen arbeid, die veldarbeiders vordert, waaraan vele kolonisten en daaronder ook een aantal wezen, vroeger van de stad *Dordrecht* overgenomen, hebben deel genomen, en daardoor van een tot twee guldens daags verdiend; het is niet noodig, het is zelfs schadelijk, in eene stad het gesat am-

bachtaliden te vermeerderen, waar er duizendtallen van de bedoeeling leven; eene stad wint niet met zulk eene bevolking, maar zij brengt de geboede ingezetenen tot armoede, door de zware lasten, van hen gevraagd, om deze behoeftigen te onderhouden. Gaat naar de vrije koloniën en de Ommerschans, daar zult zij 24 verarmde ambachtaliden tegen éenen veldarbeider aantreffen, en nog zijn deze met moeite in toereikende getallen te bekomen, om de overigen in den veldarbeid te onderwijzen.

Dat de volstrekt gebrekkige kinderen teruggezonden zijn, is waarheid; dat getal heeft van het Aalmoezeners Weeshuis 16 bedragen; dat men echter hieromtrent officieel zou zijn, is onwaar, want dan had men van het Aalmoezeners Weeshuis geen 200 kinderen kunnen overnemen.

Dat ook de stichtingen van de Maatschappij van Weldadigheid aan de provincie Drenthe vertier bezorgen, is gegrond; maar niet ten koste van Amsterdam.

Het is een wanbegrip, reeds dikwerf weerlegd, dat het voordeel der neringdoende ingezetenen in eene stad geëvenredigd zou zijn aan de uitgaven van een Godshuis; immers, hetgeen de kinderen tot voedsel en kleeding gebruiken, groeit niet in de stad, maar moet van buiten worden aangekocht; de winkelier wint niet meer dan het verschat toeschoten den prijs van inkoop en verkoop: stel dit op 10 pCt., dan wordt er op eene som van f 360,000, gelijk het Aalmoezeners Weeshuis kostte, slechts f 36,000 gewonnen, en om die winst aan eenige leveranciers te bezorgen, moeten de ingezetenen der stad f 360,000 opbrengen. Thans kunnen de kosten van de Aalmoezeners-weeskinderen te Amsterdam met minder dan f 160,000 bestreken worden, en dus het stedelijk budget met f 200,000 worden verminderd; dat geld behoudt de burger, en wordt daarom evenzeer in de stad verteerd, maar niet nutteloos weggeworpen, om kinderen in een ongezondesticht te verplegen, en tot ellendige wezens, onbekwaam om hun brood in een volgend tijdperk van hun leven te verdienen, op te voeden.

Er wordt overigens eenige meerdere statistieke en staatshuishoudkundige kennis gevorderd, dan men dikwerf bij eenige gewezen Regenten of Regentessen van een gesupprimeerd Godshuis aantreft, om eene inrigting, als die van landbouwende Koloniën, wet te beoordeelen. Tezoo wens, als men niets heeft gezien, dan gezonde kinderen, van den arbeid te huis komende, die een zuiver smakelijk maal gebruikten, in een wel ingerigt gebouw gelogeerd waren, en als men geene andere aanmerkingen te maken heeft, dan dat de kleeding ongepast was, en het brood bij het proeven laf smaakte, dan heeft men veel voorbij gezien, wat opmerking verdiende, en tot eene gepaste beoordeeling van zulk een gesticht vereischt wordt. Het declameren over het harde lot van Regenten, en gevoelens van Stedelijke Besturen, aan wier vooroordeelen men, naar het schijnt, de gezondheid, de welvaart der kinderen, en de belangen der burgers wil opgeofferd hebben, heeft niet gemeen met de waarde der inrigting te Veenhuizen, en is op zich zelf eene zeer onbillijke vordering, die geene weerlegging verdient.

Aan een billijk Publiek laat ik overigens de beslissing over, in hoeverre de genoemde beoordeeling het kenmerk draagt van onpartijdigheid, kunde en billijkheid.

(Ondertekening)

J. VAN DEN BOSCH,
Generaal-Majoor.

ARNHEM, den 17. November.

Het water is hoog in den Rijn aan de paal:
Den 16. Nov. 3 El 2 Palm 0 Duim; gewassen 10 D. gevallen 0 D.
Den 17. dito. 3 El 3 Palm 5 Duim; gewassen 15 D. gevallen 0 D.

A D V E R T E N T I E.

Het geëerd Publiek wordt kennis gegeven, dat de vaart der **STOOMBOOT, WILLEM DE EERSTE**, voor enige dagen zal ophouden; zullende, bij nadere Advertentie, de dag van haren weder in dienst brengen dezer boot worden opgegeven.

UIT DE H A N D T E K O O P.

Een zeer propere **B O L K O E T S**. — Te bevragen bij den Heer **W. P E E T E R S**, op de Markt te Nijmegen.

** De **TANDMIDDELEN** van den, door de Provinciale Geneeskundige Commissie van Gelderland geautoriseerden, Tandmeester **LEHMAN JOSEPH SON**, worden in commissie verkocht, bij de Boekverkoopers **C. A. THIEME**, te Arnhem, en **W. C. H. VAN LEVEN**, te Zutphen; bij den Kunstdraaier **STRONK**, te Nijmegen, en bij den Kastelein **VERMEER**, in het Hof van Berlijn, te Zevenaar.

De Tandmiddelen zijn: Een **TANDPOEDER**, ter onderhouding en zuivering der Tand, zonder het glazuur te benadeelen, à 50 Ct. Pakje, en een Tand- en Tandvleesch versteekend **ELPKER**, ter vestiging van Scorbutieke en losse Tand, ter verhoeding der aanschijking van dezelve, en ter zuivering van het bloedende en sponsieuze Tandvleesch à f 1 - - het kleine, en f 1 - 50 het groote Flesje.

** Bij **C. A. THIEME**, te Arnhem, is van de Paal gekomen en alom verkrijgbaar gesteld:

F. KÖRPER, Mengelingen uit het gebied der *Geschiedenis, Nieuw Staatkunde, Wijsbegeerte en Letterkunde*. Naar het Hoogduitsch bewerkt. Eerste Deel: *Geschiedenis en Staatkunde*. Prijs f 2:50.

Van dit hoogst belangrijk werk, hetwelk door eene zeer geachte en kundige hand is vertaald en met vele belangrijke aantekeningen vermeerderd, zal in de loop van dit jaar, nog een tweede en laatste Deel worden uitgegeven, bevattende de rubrieken: *Wijsbegeerte en Letterkunde*.

Voorts debiteert dezelve met veel succes:

I. **C. NICOLAI**, over *Zelfkennis, Menschenkennis en Verkeeren met Menschen*. Vrij gevolgd naar den tweeden, geheel omgewerkten en dus verbeterden Hoogduitschen druk; 2 Deelen. f 3:10.

II. **J. GLATZ**, *Woldemar's Nalatenschap van zijnen Zoon*. Een Boek voor Jongelingen, ter vorming van hun verstand en verheffing van hun hart. f 2:00.

III. **K. CLEYMANN**, *God, mijn Alles, mijne Vreugde, mijn Troost*. Een Godsdienstig Huisboek voor beschaafde Christenen. f 3:00.

IV. *Florence Macarthy*; een Iersch Volksverhaal van Lady Moore. Naar den vierden Engelschen druk in het Nederduitsch overgebragt; 4 Deelen. f 3:00.

V. **J. H. DE HEER**, *Genees-Regtskundige Verhandeling over den Dood*, ten dienste van Geneeskundigen en Regtsgeleerden. f 2:00.

VI. **F. LAUN**, *het Menschelijk Leven in Licht en Bruin*; 2 Deelen. f 2:10.